

Til: udviklingsplan@ses.dk, jby@ses.dk

Emne: Indsigelse mod SES's plan for voldanlægget på Christiania

IINDSIGELSE

mod SES's plan for udvikling af voldområdet på Christiania.

Efterhånden som globaliseringskulturen æder sig ind på mangfoldigheden og forskelligheden i verdens bysamfund, bliver det mere og mere nødvendigt at stå fast på at bevare de steder, der på en overraskende og positiv måde skiller sig ud fra den laveste fællesnævner. Boliger over hele verden ligner hinanden mere og mere, mennesker kører i de samme biler, spiser den samme fast food, ser mere eller mindre de samme tv-underholdningsprogrammer og hører og ser de samme nyheder. Stort set. Snart er det kun klimaet, der skaber variationen.

Men nogle steder kan den rejsende og søgende alligevel komme ud for ægte overraskelser, der glæder øjet og fantasien. Det kan være dyre- og planteliv, det kan være kulturoplevelser, kunstneriske indtryk eller bare ting, der tilsyneladende er kommet fra en helt anden verden. Ting man ikke kunne forestille sig i forvejen. Som fx. en ægte London Bridge midt i en ørkenby i Arizonas (transporteret over sten for sten). Et magisk nytår på Bali, hvor al lyd og færden udenfor husene er forbudt (for at de onde ånder skal tro at øen pludselig er forladt). Buddhastatuerne i Bhamiyandalen i Afghanistan (nu skudt i stykker af kulturhadende talebanere). Et møde med 'den levende gudinde' i Kathmandu.

Hvad kan man opleve i København, som ikke findes andre steder? Svaret giver vist sig selv.

I sommer havde vi på Christiania besøg af The Royal National Rose Society fra England. De havde hørt om de 500 buskroser som rosenplanteskolen i Løve havde foræret fristaden for nogle år siden. Og når de var i Danmark, så var et besøg herude derfor en selvfølge. De kiggede og beundrede og stak næsen ned i blomsterhovederne og nød det. Oveni fik de en lille rundtur i naturdelen af Christiania. Den tog lige godt fusen på dem. At finde et sådant frodigt sted, med masser af svømmefugle i søen og en mangfoldighed af planter og insekter på voldområdet, og så de eventyragtige huse spredt ud med mild hånd, det havde de lige godt ikke forventet! Da de hørte, at staten havde en plan med at ville rydde voldene for denne frodighed, rejste protesterne sig: 'Oh, no! This must not happen! That would be shameful for the state of Denmark!' osv. De var oprigtigt foragede og vrede. Alle de pæne lorder og pensionerede militærfolk og forfattere ud i rosenbotaniske emner, de var rystede. Når der lå en sådan perle af uventet og frodig natur kun få minutter fra bymidten, oven i købet med de militære anlæg transformeret til en næsten H. C. Andersensk oase, ja så ville det da være en forbyrdelse at ville lave det om til en park med liniealtrukne stier og spredt bevoksning uden nævneværdigt liv!

Nogle gange går vi selv rundt og bliver næsten 'hjemmeblinde'. Vi glemmer hvilket helt unikt sted denne fristad udgør. Der findes ikke magen til noget sted på jorden. Det er ikke nogen tilfældighed, når folk i Lake Havasu i Arizona, i Chandidasa på Bali, i Bhamiyan i Afghanistan og på en vandresti i Nepal straks spørger en, når de hører man er dansker: 'How is life in Christiania?'

Lad dog Christianias voldområde og natur leve videre, på stedets egne betingelser og med en tryghed for udvikling over de næste mange år, uden mulighed for spekulation i jord og ejendom. Lad Christianias gartnergruppe arbejde videre med vedligeholdelsen, giv dem nogle flere midler, så de kan overkomme endnu mere end i dag, for det de gør sker med stor veneration for denne magiske plet på jord. Og giv en ny generation af unge mennesker mulighed for at komme til, med alle de kræfter og den energi, som drømmen om en levende og menneskefyldt landsby fuld af kreative muligheder, midt i storbyen, kan give. Eventyr er fantasi og kærlighed. Slå ikke eventyret ihjel. Hold voldområdet levende!

Nils Vest, filminstruktør
Mælkebøtten 127 A, st.
1440 Kbh. K

- - -

nilsvestfilm.dk
<http://www.vestfilm.dk>